

— Нима сега не сме щастливи?

Сега? До колкото може да бжде щастлив стар самотник, преживял твърде много дни в труд по някаква върховна цел . . . И достигнал до нея — изведнаж да му се стори, че тя е все тжй праздна и суетна, като всички други . . . Не си струва, госпожо . . . Не си струва! Може би, това е щеславие, или нещо друго . . . Но — живота е все тжй. Все сте напълно щастлива, нали?

— Аз — да! . . . Не мога се оплака . . . Той е тжй добър, тжй мил! . . . За нищо не сжм петимна . . . Той направи живота ми — верига прелестни дни . . . Ако не беше тая болест! — и тя смръщи чело, като да премина по лицето ѝ тжмен облак.

— Да — верига прелестни дни . . . — беше почнал той. Тя го пресече:

— Струва ми се, пжк сжм и уверена, че само той — и никой друг — можеше да направи това . . .

— Да, само той и никой друг! . . . Вжлнarov наведе глава: — Все пак ще го имате, госпожо! Той ще бжде пак ваш, — в това бждете уверена! — и каза той тихо, като да се боеше да не заплаче.

— Нали? В името на нашата стара дружба!

— Да, да! В името на нашата стара дружба!

Тя си отиде. И колчем идваше след това, Вжлнarov чувстваше че болния беше застанал по межеу им като непреодолима стена: мъжа и жената чуват гласовете си, те са близко, много близко, ала той — не може да я виде. И му стана болно.

Изведнаж той разбра, че нещо в гжреите му прегаря — затаен блян ли беше то, някаква забравена надежда — той не би могъл да каже. И след това живота му се видя сжвсем празен, безсмислен.

Тоя друг ксйто се беше вжзправил по между им като тжмна сянка . . .

Кризата мина. Болния се поправяше . . . Операцията беше извршена много внимателно . . . Раната зарасте . . . Той ѝ беше повжрнат! . . . Как радостна беше тя! Как млада безгрижна изглеждаше сега!

Вжзторг пжлнеше душата ѝ . . . Кпнежт ѝ по него — сжпруга — видимо разтеше . . . За Вжлчанова тя отделяше само усмивка, благодареше му с поглед

Той ги гледаше да си шепнат — и струваше му се, че те бяха негови деца . . .

Когато дойде последния ден, притиснати един до друг, те му благодариха за всички грижя . . . Той ги придружи до